

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu **J. H.**, D., P. B., zastúpeného advokátom JUDr. T. B., D., X. P. B. proti žalovanému **D. R.**, N., X. Banská B., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/10588-26201/2006/990565-r zo dňa 05.04.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. 11S 53/2006-39 zo dňa 25.10.2006 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S 53/2006-39 zo dňa 25.10.2006 **mení** tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/226/10588-26201/2006/990565-r zo dňa 05.04.2006 **zrušuje** podľa § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku a vec **vracia** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi sa náhrada trov konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/10588-26201/2006/990565-r zo dňa 05.04.2006, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie – dodatočný platobný výmer Daňového úradu Považská Bystrica č. 670/230/30404/05/Stac zo dňa 20.06.2005, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2004 v sume 993 810 Sk.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že prvostupňový správny orgán vykonal v máji 2005 u žalobcu daňovú kontrolu za obdobie roku 2004 podľa zákona a bolo zistene porušenie ustanovenia § 81 ods. 6 predmetného zákona. Žalobca od roku 1998 do mája 2000 nakupoval integrovane obvody u vykazoval stav zásob k 31.12.2000 v hodnote 5 900 842 Sk. Správca dane podľa faktúr vyčíslil stav zásob integrovaných obvodov v hodnote 6 534 324 Sk ku dňu 31.12.2000, ale fyzickou kontrolou bol vykázaný stav zásob 5 230 576 Sk ku dňu 12.04.2005. Žalobca v období od 31.12.2000 do 31.12.2004 s integrovanými obvodmi neobchodoval a mal vo finančnom vyjadrení v cenách bez DPH zásoby integrovaných obvodov v sume 5 230 576 Sk a preto bol povinný zaplatiť 19% DPH v sume 993 809,44 Sk za IV. štvrtrok 2004 (išlo o posledné zdaňované obdobie). Žalobca bol so zisteným skutkovým stavom oboznámený, podpísal protokol o kontrole, v odvolaní proti dodatočnému platobnému výmeru nenamietal, že tovar vykázaný ako zásoby nie je už jeho vlastníctvom, len poukazoval na správcu dane, že nezabezpečil dôkaz ako mu vznikol rozdiel na zásobách. Námietky uvedené v žalobe sú iné než tie, čo boli predmetom odvolacieho konania a z toho dôvodu, žalovaný k nim nezaujal stanovisko a ani krajský súd vzhľadom na zásady daňového konania na ne nemohol prihliadnuť.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení právnym zástupcom včas odvolanie, ktorým navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnime, pretože prvostupňový sud na základe neúplne zisteného skutkového stavu vec nesprávne právne posúdil. V odvolaní žalobca uviedol že od roku 1998 v rámci svojej podnikateľskej činnosti obchodoval s integrovanými obvodmi so spoločnosťou E. I., R. Č. v B. L., pričom podľa zmluvy uzatvorenej s kupujúcim (E. I.) zo dňa 14.09.1998 bol povinný podľa jeho požiadaviek dodávať mu integrované obvody a kupujúci bol povinný zaplatiť kúpnu cenu zálohovo dopredu za každú dodávku. V zmysle uvedenej kúpnej zmluvy sa kupujúci stal vlastníkom tovaru zaplatením zálohy a od tohto momentu mal právo nakladať s tovarom ako vlastník. Medzi kupujúcim a p. Z. K., konateľom spoločnosti B. Y., s.r.o. bol určitý vzťah, preto súčiastky od ich zakúpenia, do času, kedy boli expedované kupujúcemu, boli skladované v medzisklade spoločnosti B. Y., s.r.o.

Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 14.09.1998 sa kupujúci stal vlastníkom tovaru zaplatením kúpnej ceny vo forme zálohy a on už tovar neevidoval v stave zásob, tieto boli iba v účtovnej evidencii, ale to len preto, že nemohol vystaviť na no faktúru a colné doklady, keď sa súčiastky nachádzali v medzi sklade u K.. Žalobca zároveň uviedol, že pri inventúre vykonanej Daňovým úradom v Považskej Bystrici boli zistene inventúrne rozdiely v množstve jednotlivých integrovaných obvodov, pričom tento nesúlad bol spôsobený najmä tým, že pracovníkmi Daňového úradu v Považskej Bystrici bol nútený k tomu, aby predložil aj integrované obvody z poslednej dodávky, ktoré neboli ešte expedované kupujúcemu, pretože sa nachádzali v medzisklade u Z. K. a tento bol vo vyšetrovacej väzbe, avšak po prepustení z vyšetrovacej väzby zistil, že v jeho

priestoroch sa nachádza krabica s integrovanými obvodmi, ktoré neboli vyexpedované,

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 19.02.2007 k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca si uplatnil odpočet dane v čase nákupu integrovaných obvodov v rokoch 1998 až 2000. Z kontroly účtovnej evidencie vrátane knihy zásob (skladových kariet) vyplynulo, že žalobca od 31.12.2000 do 31.12.2004 žiadnym spôsobom nevyskladnil zásoby tovaru. Pri týchto zásobách si uplatni odpočet dane s tým cieľom, že prijaté zdaniteľné plnenie použije na uskutočnenie svojich zdaniteľných plnení. Pretože žalobca nepredložil žiadne doklady o uskutočnení zdaniteľných plnení, tým nebolo preukázané, že prijaté zdaniteľné plnenia ďalej použil na uskutočnenie svojich zdaniteľných plnení. Zostatok zásob k 31.12.2004 potvrdzoval skutočnosť, že ku následnému predaju tovaru (nakúpeného v rokoch 1998 až do mája 2000) nedošlo. Z toho dôvodu bol žalobca ako platiteľ na DPH povinný túto skutočnosť (evidovaný stav a cenu zásob) zohľadniť v daňovom priznaní za posledné zdaňované obdobie, teda za IV. štvrťrok 2004. Správca dane pri zisťovaní a preverovaní základu dane a ostatných skutočnosti rozhodujúcich pre správne určenie dane vychádzal z účtovníctva žalobcu a za tým účelom boli využité poznatky správcu dane z kontroly za zdaňovacie obdobia roku 2000.

Žalovaný zároveň poukázal na skutočnosť, že kúpnu zmluvu zo dňa 14.09.1998, ktorú žalobca prvýkrát uviedol, až v podanej žalobe, žalobca predložil priamo až na súdnom pojednávaní dňa 25.10.2006. Žalobcom predložené zásoby tovaru pre účely zistenia skutočného stavu zásob vo fyzickom aj finančnom vyjadrení neboli žiadnym spôsobom z jeho strany popreté alebo inak spochybnené. Stav zásob bol odsúhlasený dňa 12.04.2005 za prítomnosti žalobcu a jeho zástupcu, ktorí bez pripomienok zápisnicu č. 670/320/15588/05/Remi zo dňa 12.04.2005 podpísali. V priebehu daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2004, ani potom v odvolacom konaní proti platobnému výmeru, nevyjadril žalobca námietky v tom smere, že ku 31.12.2004 nevlastnil zásoby tovaru tak, ako to tvrdí v podanom odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne. O tom, že došlo ku zmiešaniu tovaru s tým, ktorý nehol v jeho vlastníctve, žalobca vôbec nezmenil vo svojom odvolaní podanom proti platobnému výmeru.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) prejednal vec v medziach ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 4 O.s.p. a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/226/10588-26201/2006/990565-r zo dňa 05.04.2006 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Z predloženého administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že Daňový úrad Považská Bystrica na základe písomnej žiadosti žalobcu zo dňa 16.12.2004, rozhodnutím č. 670/203/87566/04/Stac dňa 21.12.2004 určil žalobcovi posledné

zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2004. Daňový úrad vykonal u žalobcu daňovú kontrolu, ktorej predmetom bola kontrola dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. až IV. štvrťrok 2004. O výsledku kontroly vyhotovil správca dane **Protokol č. 670/320/26681/05/Kap zo dňa 24.05.2005, ktorý bol prerokovaný a doručený dňa 16.06.2005.** Následne Daňový úrad Považská Bystrica vydal **odatočný platobný výmer č. 670/230/30404/05/Stac zo dňa 20.06.2005, ktorým daňovému subjektu vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 993 810 Sk** s odôvodnením, že kontrolou bolo zistené porušenie § 81 ods. 6 zákona č. 222/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, keď platiteľ ku dňu zrušenia registrácie mal a evidoval v účtovnej evidencii majetok – zásoby integrovaných obvodov (t.j. majetok pri ktorého nadobudnutí bola daň platiteľom odpočítaná), pričom v poslednom zdaňovacom období platiteľ nevysporiadal daňovú povinnosť vzťahujúcu sa na tento majetok.

Podľa § 81 ods. 6 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov v poslednom zdaňovacom období vzniká platiteľovi daňová povinnosť vzťahujúca sa na majetok, pri ktorého nadobudnutí alebo vytvorení vlastnou činnosťou bola daň úplne alebo čiastočne odpočítaná, a na majetok, ktorý nadobudol bez dane (§ 10 ods. 1) a pri ktorého nadobudnutí alebo vytvorení vlastnou činnosťou bola daň u predchádzajúceho vlastníka úplne alebo čiastočne odpočítaná. Daň sa vypočíta zo zostatkovej ceny majetku zistenej podľa osobitného predpisu 30) ku dňu ku skončeniu posledného zdaňovacieho obdobia a z ceny zásob zistenej podľa osobitného predpisu 31) ku dňu skončenia posledného zdaňovacieho obdobia. Platiteľ, ktorý nie je účtovnou jednotkou, použije pri výpočte odvodu dane postup ako platiteľ, ktorý je účtovnou jednotkou.

Na pojednávaní predmetnej veci dňa 16.10.2007 právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobcovi bola vypočítaná daň zo zásob – integrovaných obvodov, ktoré však už neboli jeho vlastníctvom a ktoré sa v konečnom dôsledku v máji 2005 aj vyviezli do cudziny tomu majiteľovi, ktorý bol pôvodným kupujúcim, pričom žalobca nepovažoval za potrebné osobitne poukazovať na tieto skutočnosti v súvislosti s ukončením daňovej kontroly súvisiacej s posledným daňovým obdobím, pretože tieto boli žalovanému známe z prebiehajúcich konaní. Právny zástupca žalobcu poukázal na zápisnicu o ústnom pojednávaní zo dňa 04.02.2005 strana druhá, kde Ing. Č., ktorý viedol účtovníctvo žalobcu, nesúhlasil so stavom integrovaných obvodov a to z dôvodov, že vedel o tom, ako sa s tovarom nakladalo a ako sa tovar posúval.

V písomnom vyjadrení zo dňa 29.10.2007 žalobca uviedol že pracovníkom daňového úradu doložil všetky potrebné účtovné doklady, kde napríklad z príjmových dokladov jednoznačne vyplývalo, že kúpna cena bola zaplatená zálohovo a tovar bol prijatý do medziskladu v Trenčíne. Žalobca vo vyjadrení zároveň poukázal na skutočnosť, že daňovému úradu aj výpoveďou svedka Ing. Č., ktorý mu viedol účtovníctvo, preukázal, že tovar mu už nepatrilo, pričom Ing. Č. na Daňovom úrade v Považskej Bystrici potvrdil, že kupujúci zaplatil za tovar celú kúpnu cenu zálohovo a

tovar prostredníctvom p. K. prevzal, avšak k vývozu tovaru nedošlo, pretože p. K. bol vzatý do väzby.

V danom prípade správca dane nepreskúmal skutočnosti uvádzané žalobcom o skutočnom stave zásob – integrovaných obvodoch a nezistil tak riadne skutkový stav veci. Keďže ide o pochybenie, ktoré môže mať za následok nezákonnosť rozhodnutia, napadnutý rozsudok odvolací súd zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočne zisteného stavu veci podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 a 2 O.s.p., v spojení s § 250k druhá veta O.s.p. a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa, za ktoré súd v danej veci považuje neúplne zistený skutkový stav veci, na objasnení ktorého sa rovnako podieľajú obaja účastníci konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P O U Ć E N I E : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 20. februára 2008

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková